

Nimet

– burak1907 · 20 Şubat 2014

sen benden dua bekliyordun besbelli
rüyamda kırk yaşlarındaydın
saçların en son çocukken siyahtı

hayata tutunmamı isterdin hep
küçükken dizlerimin üstüne
az mı kapaklandım
sen silerdin acılarımı

gök gürültüsünden korkmazdım
babamdan korktuğum kadar
yaramaz değildim ben anne
dişçide sen tutardın elimi
yalnızlık arkadaşımken üçüncü sendin
dua beklersin besbelli

her zaman şaşırtmadım mı seni
benden olsun da şiir de ıslatır yüreğini
sensizliğe tamam da hasretin çökerken
akşam karanlığında ufak bir ışık
yetmişinde bir hastamda bulurum seni
dört yılı koklarım ellerinde
özleme inat hayata inat
çağır beni....

not.annem nimet tarakçı hatırasına..